

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

pertinet id etiam, 2. Cor. 4. v. 9. & seqq. Premimur & non angimur Laboramus, non destituimur: non deserimur, non perimus, &c. *Er machtes nicht allzu grob vnd g bt darben allzeit das Auskommen.* Hoc eleganti similitudine exprimitur Esa. 28. v. 26. & seqq. Ad inferos ducit & reducit 1. Sam. 2. v. 26. Mortificat. & viuificat. Deut. 32. vers. 39. Vide horum Thematum Dispositiones, supra in hac secunda parte Promptuarii, Num. XIV. & XIX.

Quis itaque, charissimi, ne ferreus sit, non moueatur his rationibus, vt dicat id Hof. 6. v. 1. Venite, ad Dominum conuertamur, percussit & sanabit nos. Quis non ita se submitrat voluntati diuinæ, vt dicat: Fiat voluntas tua. Ipse Dominus faciat quod vult. 1. Sam. 3. v. 18. Præsto sum, faciat quod lubet, 2. Sam. 15. v. 26. Bonum est verbum Domini. Esa. 39. v. 8. Nō sicut ego volo. Matt. 26. v. 39. & 42.

F I N I S.

T H E M A XXX.

Hiob. 10. v. 9.

Memento quæso, quod ex luto feceris me, & in puluerem reduces me.

D I S P O S I T I O.

In hoc capite Hiobus eleganter depingit creationem & formationem hominis, factam ipsius Dei manibus. Et conqueritur, quod Deus tam cito velit destruere ipsum, ac si non meminisset Hiobum esse factorem ipsius Dei. Scio, inquit, quod hæc abscondas in corde tuo. *Da thust nicht als ob wir dein G. schöpff weren;* & tamen de eo cogitas. Ego autem illud in memoriam reuocabo tibi. Inter cætera itaque proponit Hiobus hæc paucula, quæ prælegimus, verba: quibus originem & finem hominis ostendit.

Cum autem non parum facere possit ad doctrinam nostram, si hæc duo sæpius accurare meditemur, agite, nos

nos iam isthæc paucis explicabimus, addituri quis nos monere possit.

I. Pars.

Originem omnium hominum quod attinet, affirmat Job, nos factos esse à Deo. Manus eæ sinxerunt me. Additur autem, ex qua materia effluerit nos Dominus: quod probe est notandum: scilicet ex luto, ex terra aut pulvere. Danes. Isti alii cines Zenas. Hoc qui nescit, legat formationis Adami historiam Genes 2. v. 7.

Et quamuis iam alia videatur esse ratio formationis nostræ, quam Hiob in sequentibus describit, tamen pendat ista omnia à principio. Et ex terra non nisi terra fit.

Locvs. Admodum necesse est, nos læpius de origine nostra cogitare diligentissime.

Hinc scriptura nobis id toties inculcari Ipse Dominus. Terra es Genes. 3. v. 19. Terra mater omnium dicitur. Syrach. 41. vet. 1. iuxta latin. De limo terræ sæpe monet Hiobus: vocans corpora nostra domos luteas. Hiob. 4. v. 10. & super terram fundatos nos assecit. Ibid. Syr. 17. v. 27. Imo putredinem matrem vocat, & vermes sorores Job. 17. v. 14. Puluis & cinis sumus Gen. 18. v. 27. Syr. 10. & 33. 10. Lutum in manu figuli. Esa. 55. Jer. 18. v. 6. Roman. 9. 21. Sap. 15. v. 10. Syr. 33. v. 13. Hinc etiam vas fictilibus & testaceis comparantur homines. Test Esa. 45. v. 9. Vasa fictilia. Cor 4. v. 7. 2. Tim. 1. v. 29.

Hæc meditatio multiplicem habet usum.

1. Contra superbiam facit: quod clare innuit Syr. cap. 10. Quid superbit terra & cinis: & seqq. Non sumus nati ex fluuio illo, qui ex horto voluptatis egressus est, & in quo aurum opimum, bdellium & lapis onychinus inuenitur: neque ex auro illo oprimo aut lapidibus pretiosis facti sumus, sed ex limo terræ. Iraque cum fex, cum limus, cum res vilissima simus. Vnde superbimus? ad terram terram redimus.

Et sciendum illud de homine, quod natus humo, nu-

tritur homo, per humumque mouetur : Inque reuerfus humum, carne resurget homo. Homo ab humo dicitur. Philippus Macedo quotidie voluit moneri, homo es, ne superbiret.

Und was darff es so viel Prangens mit einer Hand voll Kaat. Hodie Rex, cras mortuus, Syr. 10. vers. 11. De pluribus alias sæpe.

II. Cum non simus facti ex petra durissima, ex adamante, ex quercu robustissima, non ex ferro & chalybe, sed materia, quæ facillime resoluitur, vel infusa tantum aqua: ex terra scilicet & limo, &c. stultum est, si promittamus nobis longeuitatem aut durationem post multos annos Quod faciunt iuueni sua opinione robusti: & viri fortes, & senes vegeti, &c. At quam facile limus transit, (wie der Kaat vom Rad weg fällt) tam cito transit vita. Hinc rebus euandis, floribus, fumo, vaporibus, &c. comparatur. Vide appendicem Classis VI. supra.

II. Pars.

Recte dicitur, Finis ab origine pendet: etiam hoc sensu, quod sicut origo est limus terræ: ita finis & puluis terræ. Hinc Hiob. in puluerem reduces me.

Sicque redimus ad principium. Quicquid enim de terra factum est, in terram transit Syr. 41. v. 21. Neque id eget probatione, cum experientia nos doceat.

Mox enim ubi anima recessit à corpore, illud fœtere, compurescere & terram redolere incipit.

Loc. v. s. Etiam de hoc vt frequenter cogitemus, ipse Deus Protoplastum monuit, Gen. 3. In terram reuertentis. Naturæ etiam hoc est inditum, vt terra repetat, quod suum est.

Et in terram nos seminari Paulus ait, vt ibi compurescamus, sicut granum, 1. Cor. 15.

Eccles. 3. v. 20. Omnia ex puluere in puluerem redeunt. Et 12. vers. 7. reuertetur puluis in terram. Vide etiam Syrac. 17. vers. 1.

MONST

MONET meditatio huius loci, de peccato; propter quod in terram reuertendum homini: cum alioquin in cælum, non in terram fuisset transferendus, sicut Enoch Gen. 5. v. 24. & Eliz contigit, 2. Reg. 2. Peccatum itaque detestemur, quod corruptionem super nos induxit.

CONSOLETVR autem nos vicissim idem locus, quod quia in terram seminatur homo, etiam de terra resurget, & sicut granum tritici tum viuificabitur, cum apparet mortuum, 1. Corinth. 15. Et tanto magis soletur quod resurget spirituale, immortale, &c. ibid. vers. 42. Hoc vehementer recreat Hiobum cap. 19. v. 25. Scio quod redemptor, &c. Non igitur graue sit, quod in terram es seminandus, quia ex terra resurges. Sepulchrum reddit mortuos, Apoc. 20. v. 13.

F I N I S.

THEMA XXXI.

Hiob. 14. v. 1.

Homo natus de muliere breui viuens tempore, &c.

Dispositionem huius Thematici vide supra in I. parte Promptuarii, Classe VI. Numero VII I. pag. 280.

THEMA XXXII.

Hiob. 14. v. 5.

Determinati dies hominis, numerus mensium apud te: constituisi ei terminum, quem præterire non poterit.

Insignis est hic locus Hiobis, Diuinam nobis prouidentiam illustrans, quæ inter alia hoc loco, maxime circa vitam hominis, sic occupata esse cognoscitur vt cuiq; certus viuendi terminus, iam constitutus & præfinitus, atq; in libro Dei, Psal 139. v. 16. annotatus & consignatus sit. Hæc omnia vt facilius assequamur, verba Hiobis singula, primum examina bimus diligentissime, (habent enim

F 4

enim